

[Karen Højte Jensen]

Det er faktisk et problem, der har optaget mig mange gange og senest, da vi i marts måned havde den store debat om sygehusvæsenet. Dengang fremsatte Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre og Fremskridtspartiet et dagsordensforslag, hvor vi havde en pind, der hed, at vi gerne ville have større fleksibilitet og større samarbejde på tværs af faggrænserne, men regeringen var ikke indstillet på, at det skulle ske, og ønskede ikke at støtte det; men nu er det kommet med i en aftale, og det er da tilfredsstillende nok.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg synes ikke, at vi har fået et helt klart svar fra arbejdsministeren, og derfor vil jeg gerne spørge kort:

Erkender arbejdsministeren her fra Folketingets talerstol, at orlovsordningerne har været årsag til, at der også er problemer i sygehusvæsenet med længere ventetider og med, at nogle sengeafdelinger må lukke?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der må altså være noget i vejen med fru Karen Højte Jensens hukommelse, for nu har fru Karen Højte Jensen fra denne talerstol igen og igen sagt, at der har foreligget en dagsorden, hvori der i en pind har stået noget om nogle faggrænser, som regeringen skulle have stemt imod.

Jeg ved ikke, om fru Karen Højte Jensen ikke kan huske, men der forelå faktisk et andet dagsordensforslag, hvor der også indgik en pind om, at der skulle gøres noget ved de stive faggrænser, men det var regeringens og SF's dagsordensforslag. Så vidt jeg husker, undlod Venstre og De Konservative at stemme, men det blev vedtaget og er blevet realiseret igennem den aftale, vi nu har indgået på sygehusområdet. Så det dér med at sige, at vi har stemt imod en pind med en formulering om nogle stive faggrænser, holder altså ikke en meter.

Så vil jeg godt sige til hr. Jørgen Winther, at hvis hr. Jørgen Winther havde været i salen lige før, ville hr. Jørgen Winther have hørt, at vi overtog et udpint hospitalsvæsen, fordi den forrige regering ikke havde gjort det godt nok. I den forbindelse synes jeg, hr. Jørgen Winther i går i TV-Avisen kom med en fin erkendelse, idet hr. Jørgen Winther sagde, at den gamle re-

gering ikke havde gjort det godt nok, og det er bl.a. det, der er landet på vores bord; men i modsætning til den regering, som hr. Jørgen Winther dengang repræsenterede – og formentlig også gør i dag – har vi gjort noget ved det.

Min erkendelse går på, at når vi overtager et udpint hospitalsvæsen, som er så dårligt fungerende, ikke har fået gjort op med de stive faggrænser og mangler sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter, føler regeringen, at den skal gøre noget ved det. Jeg afviser, at vi gør det på grund af orlovsordningerne, men jeg medgiver – og det sagde jeg før til hr. Jan Kørpe Christensen – at når sygehusområdet er så udpint, som det er, bidrager orlovsordningerne selvfølgelig ikke til en bedring, og det er jo lige præcis derfor, vi i dag gør noget ved det i modsætning til, hvad Venstres sundhedsminister gjorde for et par år siden.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Arbejdsministeren forsøgte i sit forrige indlæg at mistænkeliggøre virksomhederne. Nu er virksomhederne jo vant til at bære byrder. De bærer faktisk hele samfundets indtægt – alt det, vi sidder herinde og fordeler – men nu skal virksomhederne altså også til at løfte bevisbyrder.

Jeg kan meddele arbejdsministeren, at virksomhederne hverken ansætter flere eller færre, end de har brug for. Det er fuldstændig umuligt at forestille sig, at man på længere sigt ansætter flere eller færre, end man har brug for, for det er den måde, man opretholder både virksomhedens og landets konkurrenceevne på. En virksomhed tager nøjagtig så mange, som det er mest effektivt for den, og det er landet godt tjent med. Det synspunkt er vel den helt reelle forskel på regeringen og oppositionen i dag.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg ved ikke, om denne debat om sygehuse kan bære meget mere. Ministeren har nu erkendt, at disse orlovsordninger kan være medvirkende til problemerne på sygehuse, og derfor vil jeg da sige til fru Charlotte Antonsen, at der også en gang imellem skal være lidt konsekvens i det, man siger.